

Postbus 30106
3001 DC Rotterdam

WTC Beursplein 37
3011 AA Rotterdam

T +31 (0)10 7410650
F +31 (0)10 3100223

vanardenne-crinceleroy.nl

van Ardenne & Crince le Roy
ADVOCATEN

Staatssecretaris Jeugd, Preventie en Sport
Zijne Excellentie De heer V.P.G. Karremans
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

Tevens per fax aan: (070) 340 78 34

Rotterdam, 7 oktober 2024

Inzake: Stichting Recht Kinderen van de Staat/Den Haag

Onze ref: 530728

Betreft: Verzoek tot vernietiging van de Verordening Jeugdhulp Den Haag 2024

Hooggeachte heer Karremans,

Namens de Stichting Recht Kinderen van de Staat, gevestigd te Maassluis ("Stichting"), wend ik mij tot u met het verzoek om de Verordening jeugdhulp Den Haag 2024 ("Verordening") ter vernietiging aan de Kroon voor te dragen op grond van artikel 132, vierde lid, van de Grondwet. De Stichting doet dit verzoek omdat de Verordening bepaalt dat besluiten in het kader van te verlenen jeugdzorg niet routinematig in een beschikking worden neergelegd. Dit zogenaamde 'beschikkingsarm' werken is volgens de Stichting in strijd met het recht en het algemeen belang. Dit verzoek zal nader worden toegelicht door achtereenvolgens in te gaan op de volgende punten:

1. De Stichting en haar doelstelling;
2. De betrokken bepaling uit de Verordening;
3. Strijd van de Verordening met het recht en het algemeen belang;
4. Proportionaliteit van vernietiging;
5. Het verzoek van de Stichting.

Vooruitlopend op de inhoud van dit verzoek, benadrukt de Stichting echter alvast hier dat de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport op 15 februari 2024 constateerde dat de Verordening Jeugdhulp Maassluis 2023 in strijd met het recht is vastgesteld omdat hiermee het beschikkingsarm werken werd ingevoerd.¹ Aangezien de gemeente Maassluis na overleg met uw

¹ **Bijlage 1** (met kenmerk 3773069-1061597-J), opgemerkt wordt dat de datering op 15 februari 2023 een kennelijke verschrijving betreft.

ministerie besloot te stoppen met het beschikkingsarm werken en de verordening overeenkomstig heeft gewijzigd, was vernietiging door de Kroon niet langer proportioneel. Derhalve staat niet ter discussie dat het beschikkingsarme werken in strijd is met het recht.

1. De Stichting en haar doelstelling

De Stichting heeft tot doel de rechten van jeugdigen en hun ouder(s)/verzorger(s) te beschermen als zij te maken krijgen met enige vorm van jeugdzorg. Hierbij is de toegankelijkheid en doelmatigheid van de jeugdhulp die de betrokken jeugdigen en/of hun ouder(s)/verzorger(s) op grond van de Jeugdwet ter beschikking staat een belangrijk aandachtspunt. Daarom houdt de Stichting de rechtsontwikkelingen die aan toegankelijkheid en doelmatigheid van de jeugdhulp raken nauwlettend in de gaten. Dit houdt in dat de Stichting zich ook buigt over de decentrale regelgeving die gemeenten opstellen ter uitvoering van de Jeugdwet.

In dit kader is het de Stichting opgevallen dat het zogenaamde 'beschikkingsarme' of 'beschikkingsvrije' werken bij gemeenten aan populariteit wint, en door de Vereniging Nederlandse Gemeenten ("VNG") wordt omarmd. Kortgezegd houdt deze werkwijze in dat de desbetreffende gemeente in de regel geen beschikkingen meer uitvaardigt als het desbetreffende bevoegde, gemeentelijke orgaan besluiten in het kader van de Jeugdwet neemt. Het directe gevolg hiervan is dat de betrokken jeugdigen en/of hun ouder(s)/verzorger(s) niet in rechte tegen, bijvoorbeeld, vastgestelde ondersteuningsplannen, gezinsplannen of toekenning dan wel weigering van een individuele jeugdhulpvoorziening kunnen opkomen. Zonder beschikking kan immers geen bezwaar of beroep worden ingesteld

Om de betrokken jeugdigen en/of hun ouder(s)/verzorger(s) toegang tot rechtsbescherming niet geheel te onzeggen kunnen de betrokken jeugdigen en/of hun ouder(s)/verzorger(s) in dergelijke gevallen op eigen initiatief wél een beschikking aanvragen, of wordt in een select aantal gevallen - en bij wijze van uitzondering - toch een beschikking gegeven. Zonder deze mogelijkheden zouden de betrokken jeugdigen en/of hun ouder(s)/verzorger(s) immers nooit bezwaar of beroep kunnen instellen. Desondanks meent de Stichting dat deze systematiek de rechtsbescherming waarop de betrokken jeugdigen en/of hun ouder(s)/verzorger(s) aanspraak zouden moeten kunnen maken uitholt, en illusoir maakt. Dit heeft volgens de Stichting tot gevolg dat beschikkingsarm/beschikkingsvrij werken in strijd is met het recht en het algemeen belang.

2. De Verordening

Op 25 januari 2024 heeft de raad van de gemeente Den Haag ("raad") de Verordening (gewijzigd) vastgesteld. Door middel van artikel 2.6 van de Verordening heeft de raad het hierboven beschreven beschikkingsarme werken binnen ambtsgebied van de gemeente Den Haag ingevoerd. Verder merkt artikel 2.3, vijfde lid, van de Verordening het gezinsplan inclusief opmerkingen en aanvullingen van de jeugdige of zijn ouders aan als aanvraag.

"Artikel 2.3 Onderzoek, verslag en aanvraag

5. *De bevindingen van een gesprek worden opgenomen in een gezinsplan. Opmerkingen of aanvullingen van de jeugdige of zijn ouders worden aan het plan toegevoegd. Dit geheel wordt beschouwd als de aanvraag. Een familiegroepsplan kan onderdeel zijn van het gezinsplan."*

"Artikel 2.6 Beschikking

In de volgende gevallen verstrekt het college in ieder geval een beschikking op een aanvraag van een individuele jeugdhulpvoorziening:

- a. bij verstrekking of afwijzing van een pgb;*
- b. bij een verzoek van de jeugdige afzijn ouders om een beschikking te ontvangen;*
- c. wanneer bij het opstellen van het gezinsplan blijkt dat de jeugdige of zijn ouders het niet (volledig) eens zijn met de inhoud van dit plan;*
- d. jeugdhulpvervoer."*

Uit artikel 2.6 van de Verordening blijkt dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Den Haag ("college") op grond van de Verordening slechts in een beperkt aantal gevallen verplicht is een beschikking af te geven. Deze verplichting bestaat niet in alle gevallen waarin het college een gezinsplan vaststelt op grond van artikel 2.3, vijfde lid, van de Verordening dan wel een besluit neemt omtrent de toekenning van een individuele voorziening als bedoeld in artikel 2.5 van de Verordening. Slechts als de genomen besluiten in artikel 2.6 van de Verordening staan vermeld, ontvangen de betrokken jeugdigen en/of hun ouder(s)/verzorger(s) een beschikking. In alle overige gevallen blijft een beschikking echter achterwege. Zoals hiervoor toegelicht betekent dit ook dat geen bezwaar of beroep kan worden ingesteld, met alle gevolgen voor de rechtsbescherming van deze (kwetsbare) groep van dien.

3. Verordening is in strijd met het recht en het algemeen belang

Bij brief van 29 januari 2024 heeft de Stichting haar zorgen over het beschikkingsarme werken ook richting de raad geuit.² Daarbij heeft de Stichting de raad erop gewezen dat de Verordening in strijd is met het recht en het algemeen belang. Omdat de raad desondanks toch tot vaststelling van de Verordening is overgegaan, wendt de Stichting zich tot u. Ingevolge artikel 132, vierde lid, van de Grondwet in samenhang gezien met artikel 268 e.v. van de Gemeentewet, kan de Verordening namelijk ter vernietiging worden voorgedragen ingeval sprake is van strijd 1) met het recht; en/of 2) met het algemeen belang.

3.1. Strijd met het recht

Vanuit rechtstatelijk perspectief benadrukt de Stichting dat iedere bevoegdheidsuitoefening door de overheid binnen de grenzen van het recht dient plaats te vinden. De Stichting meent echter dat de Verordening echter in strijd is met 1) een wet in formele zin die in overeenstemming met artikelen 81 tot en met 88 van de Grondwet tot stand is gekomen; en 2) internationaal recht dat binnen de Nederlandse rechtsorde op grond van artikel 94 van de Grondwet voorrang heeft op nationaal recht. Zoals in de inleiding al werd opgemerkt, heeft de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport al vastgesteld dat sprake is van strijd met het recht.³ Ook het college heeft zich inmiddels op het standpunt gesteld dat het beschikkingsarme werken in strijd is met de wet.⁴ Volledigheidshalve wordt dit hieronder nogmaals toegelicht.

3.1.1. Strijd met een wet in formele zin

De hiervoor bedoelde wet in formele zin waarmee de Verordening in strijd is, betreft de Algemene wet bestuursrecht ("Awb"). De Awb schrijft dwingend voor hoe een bestuursorgaan met aanvragen en besluiten dient om te gaan. In dit kader is relevant dat op een aanvraag bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb altijd een besluit zoals bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb dient te volgen. Van dit regime kan niet worden afgeweken tenzij een bijzondere wet een andere procedure voorschrijft. Hiervan is in het onderhavige geval echter geen sprake. Daarom meent de stichting dat a) de Verordening miskent dat een hulpvraag zoals bedoeld in artikelen 1.1 en 2.2 van de Verordening een aanvraag in de zin van de Awb betreft; b) het gezinsplan dient te worden neergelegd in een beschikking; en c) het besluit omtrent de toekenning van een individuele voorziening in ieder geval in een beschikking dient te worden neergelegd.

² Bijlage 2.

³ Bijlage 1.

⁴ Bijlage 4, pagina 2, onder punt 2.

a) Hulpvraag is aanvraag in de zin van de Awb

Uit de Awb volgt wat onder een aanvraag moet worden verstaan, namelijk een verzoek van een belanghebbende om een besluit ex artikel 1:3 van de Awb te nemen. De Jeugdwet stelt in dit verband geen andere kwalificatieregels, noch staat het de gemeenteraad op andere voet vrij om hiervan bij verordening af te wijken. Verder volgen uit artikel 4:2 van de Awb de minimale vereisten waaraan een aanvraag moet voldoen. Los van de datum en persoonsgegevens, betreft dit een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd. Op een aanvraag dient vervolgens binnen een bij wet vastgesteld of - bij gebreke daarvan - een redelijke termijn te worden beslist. Niet ter discussie staat dat een beschikking Jeugdhulp - met als basis het gezinsplan - een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb betreft. Hierdoor kwalificeert de hulpvraag zoals bedoeld in artikelen 1.1 en 2.2 van de Verordening als een aanvraag tot het nemen van een besluit zoals bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb. Op dit punt komt de Verordening al in strijd met het recht omdat de Verordening uitsluitend het gezinsplan inclusief opmerkingen en aanvullingen van de jeugdige of zijn ouders in weerwil van de Awb als aanvraag beschouwt.⁵ Dat niet het gezinsplan maar de hulpvraag als aanvraag in de zin van de Awb kwalificeert, betekent voorts dat hierop noodzakelijkerwijs besluitvorming dient plaats te vinden. De Awb staat geen andere afhandelingswijze toe. Dit volgt ook uit recente rechtspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.⁶ Of een aanvraag verder kansrijk is, doet niet ter zake. De Awb biedt geen mogelijkheid om van dit systeem af te wijken, tenzij de bijzondere wet een opening biedt. Daarvan is, zoals gezegd, in dit geval geen sprake. De Jeugdwet staat beschikkingsarm werken niet toe en beidt ook geen andere kwalificatieregels om vast te bepalen of iets als aanvraag geldt.

b) Gezinsplan is een besluit, en geen aanvraag in de zin van de Awb

Aangezien de hulpvraag als aanvraag in de zin van de Awb kwalificeert,⁷ meent de Stichting dat het daarop volgende gezinsplan (noodzakelijkerwijs) in een beschikking dient te worden neergelegd. Het gezinsplan kwalificeert immers als een besluit in de zin van de Awb en volgt direct op de hulpvraag. Daarmee is het gezinsplan een noodzakelijke voorwaarde voor het nemen van een besluit omtrent de individuele jeugdhulpvoorziening. Het college is namelijk op grond van artikel 2.2, tweede lid, van de Verordening verplicht om onderzoek in te stellen naar de hulpvraag, en om de bevindingen van dat onderzoek op grond van artikel 2.3, vijfde lid, van de Verordening vast te leggen in het gezinsplan. Verder wijst de Stichting erop dat de Verordening het publiekrechtelijk rechtsgevolg van het gezinsplan zelf lijkt te erkennen. Artikel 2.6, onder c, van de Verordening bepaalt immers dat het gezinsplan in een beschikking kan worden neergelegd. Dit zou niet mogelijk zijn als het gezinsplan geen publiekrechtelijke rechtshandeling zou bevatten.

⁵ Rechtbank Den Haag 22 februari, ECLI:NL:RBDHA:2024:2552.

⁶ Bijvoorbeeld: ABRvS 5 juli 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2574.

⁷ Rechtbank Den Haag 22 februari, ECLI:NL:RBDHA:2024:2552.

c) In ieder geval dient altijd een beschikking te volgen

Ongeacht het voorgaande benadrukt de Stichting het besluit tot toekenning of afwijzing van een individuele voorziening te allen tijde in een beschikking dient te worden neergelegd. Zoals hiervoor al ter sprake kwam, staat het besluitkarakter hiervan niet ter discussie. In het licht van de uiteengezette systematiek van de Awb bestaat dan geen ruimte om een beschikking achterwege te laten. Dit bevestigde de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport ook al in de brief d.d. 15 februari 2024 waarnaar de Stichting al verwees. Dit blijkt ook expliciet uit recente rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep waarin is overwogen dat *“het college ... dus een besluit [dient] te nemen over toe- of afwijzing van het verzoek op grond van de criteria die door de gemeenteraad in de verordening zijn neergelegd”*.^{8 9} Gezien deze systematiek wijst de Stichting er, geheel ten overvloede, op dat een besluit omtrent een individuele voorziening zelfs in een beschikking dient te worden neergelegd als het gezinsplan overeenkomstig artikel 2.3, vijfde lid, van de Verordening, als aanvraag zou moeten worden aangemerkt. Omdat artikel 2.6 van de Verordening slechts in een beperkt aantal gevallen voorschrijft dat het college een besluit omtrent een individuele voorziening in een beschikking dient neer te leggen, wordt ook in dit verband in strijd met de Awb gehandeld.

3.1.2. Strijd met internationaal recht

Zoals aangegeven acht de Stichting de Verordening ook in strijd met internationaal recht. In dit verband wijst de Stichting erop dat ook internationale verdragen vereisen dat betrokken jeugdigen en/of hun ouder(s)/verzorger(s) adequate toegang hebben tot rechtsbescherming. De Stichting doelt hiermee expliciet op het Verdrag inzake de rechten van het kind dat op 20 december 1989 in New York werd gesloten ("VN-verdrag"). Omdat het VN-verdrag door Nederland is geratificeerd zijn de bepalingen uit het VN-verdrag ook van kracht binnen de Nederlandse rechtsorde.¹⁰ Zoals al werd opgemerkt, genieten deze bepalingen op grond van artikel 94 van de Grondwet zelfs voorrang boven nationale wet- en regelgeving. Het feit dat de Verordening beschikkingsarm werken toestaat leidt daarmee niet alleen tot schending van nationale wetgeving, maar leidt er ook toe dat het Koninkrijk haar internationale verplichtingen niet nakomt.

3.2. Strijd met het algemeen belang

De Verordening is niet alleen in strijd met het recht, maar ook in strijd met het algemeen belang. Daarbij wijst de Stichting op 1) het publieke belang dat gebaat is bij strikte naleving van de rechtsplichten die op de gemeente Den Haag rust om jeugdigen adequate (rechts)bescherming te

⁸ Bijlage 1.

⁹ CRvB 29 mei 2024, ECLI:NL:CRVB:2024:1096, r.o. 4.6.

¹⁰ Tractatenblad 1990, 170.

bieden alsmede geldende wet- en regelgeving na te leven; en 2) op de bedoeling van de wetgever met betrekking tot de Awb en de Jeugdwet.

3.2.1 Het publieke belang

Het gaat hierbij om i) de (rechts)plicht die op de gemeente Den Haag rust om Jeugdigen adequate (rechts)bescherming te bieden; ii) de op de gemeente Den Haag rustende (rechts)plicht om de Jeugdwet en de Awb adequaat uit te voeren; en iii) de constatering dat de Verordening in strijd is met deze (rechts)plichten. Hier benadrukt de Stichting ook het college zich er blijken de raadsbrief d.d. 1 oktober 2024 van bewust is dat de hiervoor bedoelde (rechts)plichten worden geschonden, maar deze schendingen desondanks (bewust) in stand wenst te laten.¹¹ Hierdoor komen de (publieke) belangen van jeugdigen en/of hun ouder(s)/verzorger(s) in het geding. Zoals de Stichting al uiteenzette in haar brief aan de raad d.d. 29 januari 2024, zet de Verordening de rechtsbescherming voor een kwetsbare groep (jeugdigen) op de tocht, wordt een essentiële controlemogelijkheid op besluitvorming weggenomen en wordt (daardoor) de ongelijkheid binnen de gemeente Den Haag en het gehele land vergroot.^{12 13} Gelet op de bij deze groep spelende belangen, is het immers van groot belang dat niet uitsluitend op verzoek rechtsbescherming openstaat, maar dat deze groep - door middel van een besluit en rechtsmiddelenclausule - uitdrukkelijk op deze mogelijkheid wordt gewezen. Verder benadrukt de Stichting dat artikel 2.3, vijfde lid, van de Verordening er bovendien toe leidt dat beslistermijnen (kunstmatig) worden verlengd door het gezinsplan, in plaats van de hulpvraag, als aanvraag aan te merken. Het gezinsplan wordt immers pas geruime tijd na de hulpvraag vastgesteld waardoor de hiervoor aangeduide beslistermijnen dan pas gaan lopen. Dit hindert voortvarende besluitvorming die in het geval van jeugdhulp essentieel is. Het gevolg van deze punten is dat de aanmerkelijke kans bestaat dat de Jeugdwet in een toenemend aantal gevallen onjuist wordt uitgevoerd, dat betrokkenen niet (tijdig) de hulp krijgen waarop zij wettelijk gezien recht hebben en dat de met de Jeugdwet te dienen beleidsdoelen niet worden gerealiseerd.

3.2.2 De bedoeling van de wetgever

Niettegenstaande het voorgaande, meent de Stichting voorts dat de Verordening strijdig is met het algemeen belang omdat de Verordening ingaat tegen de bedoeling(en) van de wetgever.¹⁴ Daarbij merkt de Stichting op dat de hiervoor besproken besluitsystematiek onderdeel vormt van het bestuursprocesrecht, en dat het bestuursprocesrecht er blijken de totstandkomingsgeschiedenis van de Awb juist op is gericht rechtsbescherming te bieden.¹⁵ Omdat de Awb er bovendien op is gericht een uniforme procedure in het leven te roepen waarvan decentrale overheidslichamen niet

¹¹ Bijlage 4, pagina 2, onder punt 2.

¹² Bijlage 2.

¹³ Zie hieronder, paragraaf 4.2.

¹⁴ ABRvS 11 september 2024, ECLI:NL:RVS:2024:3674, r.o. 7.2.

¹⁵ PG Awb II, p. 174.

kunnen afwijken, is de Verordening in strijd met de bedoeling van de wetgever doordat hierin toch afwijkende regels worden gesteld. Zoals al aangegeven, komt hierdoor tevens de uitvoering van de Jeugdwet in het gedrang. Daarnaast wijst de Stichting erop dat de Jeugdwet de uitvoering van de jeugdzorg weliswaar decentraal regelt, maar dat de wetgever het recht op de jeugdzorg binnen de grenzen van Nederland wel integraal wenst te regelen. Daarbij past niet dat individuele gemeenten landelijke procedurele regels naar eigen inzicht wijzigen zodat niet meer van een integraal jeugdzorgsysteem kan worden gesproken.

Tussenconclusie

Omdat de Verordening afwijkt van een wet in formele zin, bindend internationaal recht en het algemeen belang, is voldaan aan de voorwaarden uit artikel 132, vierde lid, van de Grondwet. Daarom meent de Stichting dat de Verordening dient te worden vernietigd.

4. Vernietiging is proportioneel

Onder deze omstandigheden meent de Stichting dat vernietiging van de Verordening ook proportioneel is. Daarbij wijst de Stichting erop dat 1) de nadelige gevolgen van de Verordening door vernietiging worden weggenomen; 2) dat bovenlokale belangen tot vernietiging nopen; en 3) dat de door het college aangevoerde omstandigheden strijd met het recht en het algemeen belang niet rechtvaardigen.

4.1 Vernietiging is een geschikt middel

In juridische zin is dit verzoek erop gericht om de hiervoor geschetste strijd met het recht en het algemeen belang op te heffen. Materieel gezien beoogt de Stichting te verzekeren dat kwetsbare jeugdigen, hun ouder(s) en/of verzorger(s) de rechtsbescherming en hulpverlening toekomt waar zij volgens de wet recht op hebben. Vernietiging van de Verordening leidt tot realisatie van beide doelen. Daarbij benadrukt de Stichting dat het belang van hiervoor genoemde materiële belang van betrokkene jeugdigen, hun ouder(s) en/of verzorger(s) bij adequate rechtsbescherming en hulpverlening nauwelijks valt te onderschatten. In dit verband is de Stichting niet de enige die zich ernstige zorgen maakt over het beschikkingsvrij en/of -arm werken binnen de gemeente Den Haag.¹⁶ Dat het college deze problematiek blijkens zijn schrijven d.d. 3 september 2024 desondanks lijkt te miskennen benadrukt bovendien de noodzaak van vernietiging des te meer. Hetzelfde geldt voor het gegeven dat het college de strijd met het recht heeft gesignaleerd, maar deze ondanks de op de gemeente Den Haag rustende rechtsplicht in stand wenst te houden.¹⁷

¹⁶ Bij wijze van voorbeeld wijst de Stichting op de zorgen van de Jeugdbudsmans van de gemeente Den Haag, en meer in het bijzonder op de brief d.d. 1 oktober 2024 die het college hierover aan de raad stuurde: **bijlage 4**.

¹⁷ **Bijlage 4**, pagina 2, onder punt 2.

4.2 Bovenlokale belangen nopen tot vernietiging

Naast lokale, zijn ook bovenlokale belangen gebaat bij vernietiging van de Verordening. Ten eerste omdat de inwoners van de gemeente Den Haag ten gevolge van de Verordening in vergelijking met de inwoners van de rest van Nederland i) een lager niveau van rechtsbescherming toekomt; en ii) worden geconfronteerd met langere doorlooptijden ten aanzien van besluitvorming op grond van de Jeugdwet. Dit terwijl de Awb juist voorziet in een uniform, binnen heel Nederland geldend, procedureel stelsel dat onder meer is gericht op rechtsbescherming, en de individuele gemeenteraden geen bevoegdheden zijn toegekend om hiervan af te wijken. Nu het college zich blijkens de brief d.d. 3 september 2024 uitdrukkelijk beroept op een handreiking van de VNG, is vernietiging bovendien aangewezen om te voorkomen dat er sprake zal zijn van precedentwerking waardoor ook andere gemeenten zich van het beschikkingsarm/-vrij werken gaan bedienen.^{18 19} Beide punten gezamenlijk leiden wat de Stichting betreft tot de vaststelling dat de rechtszekerheid van alle in Nederland wonende jeugdigen, hun ouder(s) en/of verzorger(s) alsmede de rechtszekerheid van alle Nederlandse gemeenten gebaat zijn bij vernietiging van de Verordening.

4.3 Door het college aangevoerde rechtvaardiging

Wat het college in zijn brief d.d. 3 september 2024 aanvoert, kan volgens de Stichting niet tot een ander oordeel leiden. Daarbij wijst de Stichting erop dat knellende en complexe regelgeving geen rechtvaardiging biedt voor met het recht en het algemeen belang strijdige, lokale regelgeving.²⁰ Vaststaat zelfs dat gemeenten ook vanwege deze redenen niet op eventuele veranderingen in wet- en regelgeving vooruit mogen lopen als daarvan al sprake zou zijn.²¹ Dit leidt ertoe dat de financieel-economische redenen, bestuurlijke verhoudingen tussen rijk en gemeenten en beleidsdoelen van de VNG waarmee het college de Verordening poogt te rechtvaardigen, vernietiging door de Kroon niet in de weg staan.²² Ook benadrukt de Stichting dat de noodventielen waarop het college wijst, de fundamentele rechtsgebreken die aan de Verordening kleven niet wegnemen.²³ De bezwaarmogelijkheid blijft immers pas vanwege het initiatief van de betrokkene jeugdigen, hun ouder(s) en/of verzorger(s) ontstaan, waardoor rechtsbescherming niet automatisch wordt geboden. Ook worden de negatieve gevolgen voor de te hanteren beslistermijn niet onderkend. Deze gebreken treffen echter juist de kwetsbare groep waarvoor de Stichting zich inzet, en borgt hun wettelijke recht op rechtsbescherming en (tijdige) jeugdhulp niet adequaat. Dat het college dit miskent, noopt volgens de Stichting wederom des te meer tot vernietiging van de Verordening. De reactie van het

¹⁸ Bijlage 3.

¹⁹ ABRvS 11 september 2024, ECLI:NL:RVS:2024:3674, r.o. 8.2.

²⁰ Vernietigingsbesluit d.d. 7 december 2023 (Stcrt. 2022, 35354) in samenhang gelezen met ABRvS 11 september 2024, ECLI:NL:RVS:2024:3674.

²¹ ABRvS 11 september 2024, ECLI:NL:RVS:2024:3674, r.o. 8.2.

²² Vergelijk ook Bijlage 4.

²³ Bijlage 3, pagina 2.

college geeft immers geen vertrouwen in een doelgerichte en correcte uitvoering van deze noodventielen, zelfs indien deze toereikend zouden zijn om de geconstateerde verbreken te verhelpen.

5. Verzoek tot vernietiging

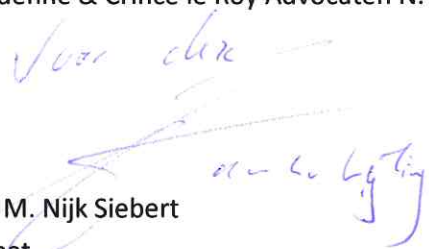
Gezien het voorgaande wendt de Stichting u tot u omdat tegen de Verordening geen andere rechtsmiddelen kunnen worden aangewend. Omdat de Verordening als algemeen verbindend voorschrift kwalificeert is de Verordening weliswaar een besluit, maar staat daartegen geen bezwaar en beroep open.

Gelet op de omstandigheden ziet de Stichting geen andere mogelijkheid dan u te verzoeken de Verordening ter vernietiging aan de Kroon voor te dragen op rond van artikel 132, vierde lid, van de Grondwet, hoofdstuk XII (artikelen 268 tot en met 281a) van de Gemeentewet en Afdeling 10.2.2 (artikelen 10:33 tot en met 10:42) van de Awb. Daarbij verzoekt de Stichting u primair om de gehele Verordening ter vernietiging voor te dragen. Subsidiair verzoekt de Stichting u om alleen artikel 2.6 van de Verordening ter vernietiging voor te dragen. Omdat hierdoor geen lacune in wet- en regelgeving ontstaat door onverkorte werking van de Awb, verzoekt de Stichting u niet om een voorlopige voorzieningen te treffen zoals bedoeld in artikel 278a van de Gemeentewet.

Afsluitend

De Stichting verzoekt u haar verzoek toe te wijzen. Er is immers gebleken van strijd met het recht en algemeen belang. Een vernietiging valt ook proportioneel te noemen. Daarbij wijst de Stichting er nogmaals op dat financieel-economische afwegingen, bestuurlijke verhoudingen tussen rijk en gemeente of beleidsdoelen van de VNG geen inbreuk op het recht en algemeen belang rechtvaardigen. Al helemaal niet wanneer het draait om de kwetsbare groep waarvoor de Stichting zich inzet.

Met vriendelijke groet,
van Ardenne & Crince le Roy Advocaten N.V.

Ruben M. Nijk Siebert
Advocaat

Kopie aan: de Staatssecretaris Rechtsbescherming, Zijne Excellentie dr. T.H.D. Struycken